

Kelj Sswijetej tajke Herempsje jara trjebne su, so by ho spjeschnischo a swetschej Sswjernozju k Bozemu Sstowu a k Rzeczyzjansteju Zivenuj narabicz dat. Psches to dyrbja tejsch czi mudri narabeni bndz, so Bohu srami sa ho džakowac, so won jum druhu Wutrobu dat je, a jemu tu Mlez tñch sammich porucic, kotsiz bes Posnacza a Wusnacza teho Rschizowanego Ssyna Bozeho mru; dokelj woni wjeszie wedza, so won prawy a smjelin je, a tehodla nikomu Neprawdu nečini.

II. Pschi tajkich Skladozjach pak sta-
nie ho husto, so mi sa to mainy, so njeftsi Ludžio jara straschny Wohn-
Rod cu steho Zivenga mju. Jako, dyž
njedže Ludžio mordwi wezach nama-
kani budža, abn jich Skončenje herak-
nahle je. Tuden myslimy my ſebi:
Sahtu wje, hacž je won teſci we tajkej
Muſy na Boha ſpomni, ſo knjemu
wolat, a ſebi jeho Pomoč žada? On
by won jeno tolla Čožu le žit, a jeno je-
niciku Schtundziciku njeftko vjchi ſebi
mjeł, kiz by jeho ſvekeho Sstowa ro-
ſtrucit, abn jeho ſe ſwiatelem Worka-
njom wobtwerdžit, da by ſo edyn ſte-
rje nadžicei moł, so won ſb. Ine Skon-
čenje doštał je ic. Pschetož my ſimy jich
lubo mjeł a nevhchimy radji čhyli, so
vhchu woni ſhe čhanhli.

Tak tejsch stanje ho husto a najbolje
wMorach, so Ludžio wulkeje Sſta-
bozje dla we Čowi bludni su, a wtaijkej
Sſtaboszi hacž do Konza ſawostanu.
Tym nicžo nepomha a je wſchitko podar-

mo, dy by ty jum runje doſho wot Bo-
žeho ſwiateho Sſtowa powedal. To
ſo tejsch ſda traſchna Ssimercz bndz,
pschi kotrejž by malo Nadžije a Troſch-
ta bylo.

Pschi tajkej Skladnoszi dyrbimy my
najprijetzy na diwe Šchtuzh ladači, a
potom wſchitke druhe Myſlje ſaciznyež.
Pschetož czi diwe Šchtuzh nemozetaj
nas ſhebac. Ta prijena je: So by ty na
tajkich Ludži Zivenie ladał, kak woni je
wedli su, jako woni hjeschče ſtrowi a
pschi dobrym Rosom bjechu. Ili jo ty
namakasch, so woni Bože Sſtovo lu-
bowali, a ſo ſrejeru knjemu djerzeli, to
ſwiate Workaſanje nesazpjeli, Kneſa
Kryſtuſa poſnali, jeho lubowali a ſo
jeho troſchtowali su; da bndz ſpekojem,
hacž woni runje nahlje wumreli su.
Pschetož hacž ſo runje Sſtabosz a
Rječ, drudn potafat je, da je tolla to
Dowjerene na Kneſa Kryſtuſa viči-
nim bylo; toſkame je ton palazn Wo-
hen, kotrži wſchitkon Rječ a Merjad
ſejere a nas wuziſi.

Tajkej Nadži ſtuži ta druga Schtuz-
ka: So mi naſhemu Bohu a Kne-
ſej jeho Meno wſacž, a Kneſej ŽEiom
Kryſtuſi. jeho Hamt mudrowac̄ ani
do wotinjerjenych Mesow ſanktmcz ne-
dyrbimy. Schto da je Bože Meno?
Won rjeka ſimelnj a nadny, a je tajku
Ssimelnoſez a Nadu psches ſwoj naj-
wetschi Schaz ſwojeho jenickeho rodic-
neho Ssyna wopokasał, kotrž je ſo
Člowek ſčinit, a na Rſchizu ſa Rjeſa-
nikow wumrjet. To je Bože Meno a
ſwjerne